

कल्याणसप्तमो f. Bez. eines best. siebenten Tages: °व्रत Verz. d. Oxf. H. 34, a, 45. 41, a, 16.

कल्याणसूत्र m. N. pr. eines Brahmanen Verz. d. Oxf. H. 100, b, 4.

कल्याणसेन (क° + सेना) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 134, a, 41.

कल्याणिन् 1) in der Anrede (auch in einem andern cas. als voc.) KATHAS. 74, 324. 90, 75. 107, 52.

कलट, भट्ट° HALL 197. fgg.

कलमक adj. taubstumm HALAJ. 2, 454.

कलवीरतल्ल n. Titel eines buddhistischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 403, a, No. 2.

कल्यार्प m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 238, b, 36.

कलालेशो लक्ष्मीकांत: N. einer Gottheit Verz. d. Oxf. H. 237, b, 36.

कल्लिनाथ m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 479.

कल्लिनार्थ m. desgl. ebend. 72, b, 11. Wohl fehlerhaft, wie AUFRECHT vermuthet.

कल्लोर्ल UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 67. — Vgl. ग्रन्थ°.

कल्लार s. कल्लार.

कल्लेडीगङ्गेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 6.

कवच 1) uneig. von der Rinde eines Baumes: भूर्जः परापकृतये निज-कवचकर्तनं सक्तं Spr. 2063. Z. 7 lies प्राणांशारित्र°. — 2) Mieder KATH. 34, 5. — 3) Verz. d. Oxf. H. 4, a, No. 28. 22, b, 15. 26, a, 30. 90, a, 4. 94, a, 28. fgg. PANĒAR. 1, 9, 9. WEBER, RĀMAT. UP. 303. 308. — Vgl. नारी°.

कवचित HALAJ. 2, 305.

कवन m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 3.

कवत् adj. das Wort कं enthaltend PANĒAV. BR. 7, 8, 3. 9, 22.

कवर 1) adj. f. झा gesprengelt, bunt HALAJ. 4, 56. व्याकीर्णमाल्यकवरं कवरीं तरुण्याः ÇIÇ. 5, 19. — 2) कवर (कवर ed. Bomb.) BHĀG. P. 1, 13, 10. 10, 33, 8. 33, 17. कवरो 83, 28. कवरीभार PANĒAR. 1, 14, 63. 2, 4, 3. — 7) m. = पाठक UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 154.

कवल UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 108. 1) सञ्वालकवलेर्मुषैः auch MBH. 7, 6658. सञ्वालकवलाः शिवाः R. 7, 9, 30. दत्ताम्बुशष्पकवल (शष्प) KATHAS. 81, 20. शावाः (= वत्साः) स्तुतस्तनपयःकवलाः BHĀG. P. 10, 21, 13. कवलीकृत verschluckt, verschlungen: कालेन KATHAS. 97, 17. — 2) Verz. d. Oxf. H. 313, a, 5 v. u. 337, b, 6.

कवलग्रह (क° + ग्रह) m. ein best. Gewicht, = कर्ष ÇĀRṆG. SĀMĀH. 1, 1, 17.

कवलता f. nom. abstr. von कवल 1): प्रयातो तौ राक्षोर्दिनकरशशाङ्कौ कवलताम् Spr. 4147.

कवल्य (von कवल) hinunterschlingen: लुधार्तः सञ्कालीन्कवल्यपति मासादिकलितान् Spr. 1080. वलिं कवल्यन्कंचिच्चिरं जीवति वायसः 2274.

कवलित PANĒAT. 213, 6.

कवलीकार (कवल + 1. कर्) verschlingen: °कुरुते स्वस्थं विधुं दिवि विधुतुदः Spr. 308.

कवप 1) nach Comm. zu TBA. 3, 376 = कवाटवती: Flügelthüren. — 3) ऐलूषीपुत्र Ind. St. 3, 439. ऐलूष 212. Verfasser eines Dharma-çāstra Verz. d. Oxf. H. 270, a, 23.

कवपिन् m. N. pr. eines Rishi R. 7, 1, 4. कविट Verz. d. Oxf. H. 343, a, 32.

कर्वस m. = सेनाक und कण्टकाति UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 2.

कवाट KATHAS. 81, 97. कवाटक 47.

कैवातिर्षिञ्च (1. कव + ति°) adj. etwas in die Quere gerichtet (Comm.) TS. 1, 3, 9, 7. TAITT. ĀR. 2, 18, 3.

1. कवि 1) तत्कवयो वदन्ति AV. PRĀT. 3, 65. Spr. 4033. Gegens. ज्ञड 4197. 4636. — 3) Verz. d. Oxf. H. 53, b, 7. Bhārgava Ind. St. 3, 212, b. ein Sohn Kṛṣṇa's BHĀG. P. 10, 61, 14. 90, 34. ein älterer Bruder Kalki's KALKI P. 2. 3 im ÇKDr. = वाल्मीकि Viçva bei UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 133. — 4) = पुरुष TATTVAS. 18. — 5) = चार्योद्गर ÇKDr. mit folgendem Belege: वेधस्थाने रूपे भङ्गा दुर्गे खण्डिः प्रजायते । कवि-प्रवेशनं तत्र योधाघातश्च तत्र वै ॥ इति सर्वतोभद्रचक्रे व्यातिस्तत्त्वम्. — Vgl. काव्य.

2. कवि nach BENFEY R. 1, 33, 18, wo aber किङ्किणीक - विभूषित abzutrennen ist.

कविक 2) a) Schol. zu KĀTJ. ÇA. 14, 3, 9. — b) lies कविकापुष्प.

कविकण्ठरुर् Verz. d. Oxf. H. 133, a, 8 v. u.

कविकर्णपूर s. oben u. कर्णपूर 3).

कविचक्रवर्तिन् (1. क° + च°) m. Bein. Pūrṇananda's HALL 160.

कविचन्द्र m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 211, b, No. 499.

कविट s. u. कवपिन्.

कविता, का विद्या कवितां विना PRASAṆGĀBH. 7, a. Spr. 3219.

कवितारकूप्य (क° + र°) n. Titel eines rhetorischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 210, b, 27.

कवितार्किकसिंह (1. क° - ता° + सिंह) m. Bein. Veṇkaṭanātha's HALL 137.

कविदर्पण (क° + दर्प°) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 124, b, 12. 123, a, 29.

कविभूषण (1. क° + भू°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 212, a, 3.

कविमण्डन (1. क° + म°) m. Bein. Çāmbhubhaṭṭa's HALL 207.

कविरत्नपुरुषोत्तममिश्र m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 480. — Vgl. पुरुषोत्तममिश्र.

कविराज Dichterst, als Appell. WILSON, Sel. Works 1, 137. 139. als N. pr. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 96. °भित्तु oder °पति HALL 7. 132. °वसुंधर Ind. St. 3, 389.

कविब्रह्म (1. क° + ब्र°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 212, a, 2.

कविशिता (1. क° + शि°) f. eine Unterweisung für Dichter Verz. d. Oxf. H. 210, b, 33.

कवीन्द्र (1. कवि + इन्द्र) m. Dichterst: रुद्र° N. pr. = रुद्रभट्ट HALL 26.

कवीश्वर (1. कवि + ई°) m. 1) ein Fürst unter den Dichtern Spr. 940. — 2) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 28.

कवेरकन्या f. N. pr. eines Flusses, = कावेरी Verz. d. Oxf. H. 233, b, 6.

कव्य 1) Z. 3 füge 14, 3 nach 10, 13, 10 hinzu.

कव्यकोत्र (क° + कोत्र) m. pl. N. einer Secte der Feueranbeter Verz. d. Oxf. H. 248, b, 10.

कम् गति Comm. zu TBA. 1, 4, 3, 3.

कृश 2) a) vgl. मधुकशा.

कशकु = गवेधुका Schol. zu KĀTJ. ÇA. 933, 10.

कैशम् n.: येन देवा ऋषेः नत येनापौ दिव्यं कशः TBA. 1, 4, 3, 3. = गति Comm.

कशारि Bez. der Uttaravedi KĀTJ. 23, 6.